

Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright
2012 syyskuu 10

Samuel Pidgin

Politiikkanne on vitun tylsää

Samuel Pidgin
Politiikkanne on vitun tylsää

Ex-workers collective CrimthIncin tekstistä "Your politics
are boring as fuck" innoittuneena luonut Samuel Pidgin.

Haettu 17.8.2012 osoitteesta: <http://takku.net/article.php/20080922095026207>

tai äänestät ”köyhien asiasta” kiinnostunutta ehdokasta, et saavuta mitään ja tiedät sen itsekkin.

Ehkä on aika keksiä uusi sana ”politiikalle”, koska olette tehneet siitä kirosanan nykyisessä käytössään. Edustajanne eivät edusta koskaan meitä kaikkia. Ketään ei tule sivuuttaa keskustelussa jossa puhumme elämiemme välittömästä parantamisesta. Tässä valossa esittelemme teille vaatimuksemme politiikan suhteen. Ehdot, joista emme neuvottele ja joihin täytyy päästä mahdollisimman pian sillä mehän emme elä ikuisesti, vai mitä?

1. Poliitikasta tehdään jälleen oleellista jokapäiväisen elämämme kannalta. Mitä kauempana on poliittisen kiinnostuksen ja toiminnan kohde, sitä vähemmän se meille merkitsee, sitä kaukaisemmalta se vaikuttaa ja sitä tylsempää politiikasta tulee.

2. Kaiken poliittisen toiminnan tulee olla itsessään riemukasta, palkitsevaa ja innostavaa. Et voi paeta ankeutta suuremmalla määrällä ankeutta.

3. Saavuttaaksemme kaksi ensimmäistä kohtaa, täytyy luoda täysin uudet poliittiset toimintatavat ja metodit. Vallitsevat ovat vanhanaikaiset. Ehkeivät ne KOSKAAN olleetkaan mistään kotoisin, ja siitä johtuen maailma on nyt sellainen kuin se on.

4. Nauti elämästäsi! Ei ole mitään tekosyytä hukata elämänsä ole-malla kyllästynyt, kyllästyttää tai pitää muita kyllästyneinä. Rakastu, tee mitä haluat elämälläsi, toimi ympäristösi välittömäksi parhaaksi, ystävyysty uusiin ihmisiin tämä on vallankumouksellinen poliittinen teko.

Hyväksy se, politiikkaanne on vitun tylsää. Miksi muutoin kaikki kavahtaisivat kun sana sanotaan? Miksi äänestysprosentti on pudonnut kaikkien aikojen alimmilleen? Miksi hyvinvointiyhteiskunnassamme nähdään mellakoita ja politiikkaanne tyytymättömien vastarintaa?

Totuus on, että politiikkaanne on tylsää, koska se on todella yhden-tekevää. Nykypolitiikan radikaaleimpana toimintana pidetyt mielenosoitukset ovat menettäneet vaikuttavuutensa. Me tiedämme, että antiikkiset mielenosoitustavat – marssiminen kyltit käsissä, yhteislaulut ja kokoontumiset – ovat tänä päivänä voimattomia saamaan aikaan mitään muutosta, koska niistä on tullut ennakoitava osa status quo. Tiedämme etteivät nämä voimattomat mielenosoitukset voi saada aikaan todellista muutosta maailmassa, jossa elämme päivästä päivään. Samoin on äänestämisen laita. Me tiedämme, että riippumatta siitä kuka istuu nostamassa korkeaa palkkaa pitkän pöydän ääressä, mitä lakeja on kirjoissa, minkä ismin alla intellektuellit marssivat, meidän elämämme pysyy muuttumattomana. Tiedämme, että kyllästyneisyytemme on todiste siitä ettei tämä ”politiikka” ole avain todelliseen elämän muuttamiseen. Emme ole kiinnostuneita politiikastanne, sillä elämämme on jo kyllin tylsää!

Sinäkin tiedät sen. Kädet ylös: kuinka monelle teistä politiikka on velvollisuus? Jotain johon osallistut vain koska kuvittelet että niin on aina tehty ja niin täytyy tehdä, vaikka todellisuudessa on miljoona asiaa joihin mieluummin käyttäisit aikasi? Voisiko lopulta olla niin, että äänestämään sinut ajaa syyllisyydentunto eikä enää illuusio siitä että äänestämällä voisi vaikuttaa? Onko sinusta koskaan tuntunut, että osallistut rituaaliin, pitkään vallassa olleeseen traditioon jonka tarkoituksena on vain turvata valtaa pitävien asema? Oletko koskaan salaisesti tahtonut paeta politiikkaanne pysähtyneisyydestä ja tylsyydestä?

Ehkä myönnätkin politiikkanne tylsyyden, mutta ajattelet että äänestäminen on tärkein tapa vaikuttaa elämääsi? Vastaus tähän on, noh, EI.

Itse asiassa väsyttävä politiikkanne tekee yksilölle karhunpalveluksen. Kyllästyttämällä meidät politiikkaan, kyllästyttätte meidät elämään. Sillä oikeastaan ei ole mitään tärkeämpää kuin politiikka. EI edustuksellinen demokratia ja lait, tai kuka valitaan mihinkin valtuustoon allekirjoittamaan vuodesta toiseen samoja papereita ja turvaamaan olemassa olevan systeemin toiminnan. Ei ”Liityin mukaan radikaaliin vasemmistoon, koska nautin väitellä välinpitämättömistä yksityiskohdista ja kirjoittaa retorisia artikkeleita saavuttamattomista utopioista ”-politiikka. Ei se politiikka, jossa jokin poliittinen johtaja tai ideologia vaatii sinua tekemään uhrauksia ”aatteen vuoksi”. Vaan jokapäiväistä elämämme politiikkaa.

Kun erotat politiikan välittömästä, yksilöiden jokapäiväisestä elämästä, siitä tulee täysin epäoleellista ja näin tylsää. Todella, siitä tulee rikkaiden älyköiden yksityisomaisuutta, sellaisten joilla on aikaa ja varaa vaivata itseään tällaisilla kuivilla, teoreettisilla asioilla. Kun osallistut politiikkaan velvollisuudentunnosta ja tottumuksesta etkä siksi että sillä voisi vaikuttaa mihinkään, pidät yllä kuollutta järjestelmää johon et itsekään luota ja ajat politiikan parista lopullisesti pois ihmiset joiden elämä on jo valmiiksi ikävyyttävää. Kun teet haluasi vastaan sen, mitä uskot ”velvollisuudeksesi”, teet politiikasta elottoman, ilottoman asian. Siitä tulee paino ihmisten elämään sen sijaan että se nostaisi painoa ihmisten harteilta. Ja näin pilaat politiikan idean meiltä kaikilta; ihmisiltä, joille sen pitäisi olla kaikkein tärkeintä. Sillä jokainen meistä miettii mitä haluamme elämältämme ja kuinka saavuttaa sen. Tästä politiikassa on todella kyse. Ei siitä, minkä numeron kirjoitat kopissa paperille ja kuka on ”päättämässä” asioistasi.

Minkä sitten tulisi olla poliittista? Sen, nautimme siitä mikä antaa meille ruokaa ja katon päämme päälle. Sen, koemme päivittäisen vuorovaikutuksen ystäviemme, naapuriemme ja työtovereidemme kanssa tyydyttäväksi. Sen, onko meillä mahdollisuutta elää joka päivä niin kuin haluamme. Eikä ”politiikan” pitäisi koostua vain näistä asioista keskustelemisesta, vaan suorasta toiminnasta jolla parannetaan elämiämme tässä hetkessä. Ei kuluteta enempää aikaa keskusteluun meille kaukaisista, yhdentekevästä asioista, kun meidän täytyy kuitenkin mennä seuraavana aamuna työhön. Ei enää rituaalista poliittista ”päätöksentekoa” joka ei todella päättä eikä tee mitään. Koskaan enää emme uhraa itseämme aatteenne vuoksi, sillä me itse, onnellisuutemme ja läheistemme onnen tulee olla aatteenne!

Kunhan teemme politiikasta oleellista ja innostavaa, yksilöiden innostus osallistua poliittiseen päätöksentekoon seuraa perästä. Mutta kuivasta, teoreettisesta ja rituaalisesta politiikastanne ei voi seurata mitään arvokasta ja todellista. Se, ettemme ole kiinnostuneita valitsevasta poliittisesta järjestelmästä ja äänestämisestä ei tarkoita, ettemme olisi kiinnostuneita vaikuttamaan elinympäristöömme ja läheisiimme. Poliitiikan perustuksen tulee olla konkreettinen: sen on oltava välitöntä, itsestään selvästi vaivan arvoista, sen tulee olla hauskaa itsessään. Kuinka voisimme saada aikaan mitään positiivista muille jos emme nauti omasta elämästämme?

Politiikkaa konkreettisesti: Iltapäivä jonka aikana kerätään ylijäänyttä ruokaa yritysten ruokaloilta, jotka olisivat heittäneet sen pois ja jaetaan se köyhille. Tämä on hyvää politiikkaa, mutta ainoastaan jos nautit siitä. Jos teet sen ystävien kanssa, jos tapaat sen parissa uusia ihmisiä, rakastut, kuulet hauskoja tarinoita tai tunnet olosi hyväksi autettuasi kanssaihmistä, se on hyvä poliittinen teko. Jos sen sijaan käytät iltapäiväsi kirjoittaen paikallislehteen vihaista mielipidekirjoitusta köyhien nälästä vaatien poliitikkoja tekemään jotain,